

Arató Krisztián

A Chicagói VB győztese

Tehetséges fodrász sok van. Szorgalmas is, kreatív is, elszánt is. Ám olyan, aki egyszerre törekvő és szerény, tisztelettudó, de szóki-mondó, főleg pedig, akit még a világbajnoki győzelme sem vakított el, csak egy: Arató Krisztián. Ezúttal vele beszélgettünk.

Miért lett fodrász?

Mert nem lehettem pilóta. Nagypám berepülő pilóta volt, s a repülés engem is mindig érdekelt. Nagymamám viszont nem akarta, hogy pilóta legyek, s meghamisította a felvételi értesítőt, amiben végül az állt, hogy „túl magas” vagyok, ezért elutasítanak. Lévén, hogy valóban magas voltam, s a magasságomhoz mindössze 47 kiló, a döntést végül senki sem firtatta. Maradt hát a másik út, hogy fodrász legyek.

A fodrászatban mi vonzotta?

Édesapám inspirált, aki pedáns ember, s hetente kétszer eljárt fodrászhoz. Neki köszönhetően csöppentem bele ebbe a világba, s noha ez akkor még nem volt tudatos, nagyjából 11-12 éves koromtól már vonzott a fodrász szakma. 13-14 évesen pedig már el is döntöttem: fodrász leszek.

A versenyzés mikor vált fontossá?

Alighogy elkezdtem a tanuló éveimet, máris versenyeztem. Ress Károly volt a mesterem, aki akkor nagyon eredményes versenyző volt, ma pedig nemzetközi zsűri. Igazából ő lobbantotta fel bennem a versenyzés tüzét. Tizenhét évesen, utolsó éves tanulóként már Magyar Bajnokságot nyertem, s az elmúlt tizenöt évben akár milyen hazai versenyen indultam is el, összetettben mindig az első háromban végeztem.

A Chicagói Világbajnokságra hogyan készült?

Amikor tavaly novemberben leültem Aradi Katalin ruhatervezővel beszélgetni, a frizuráról már volt egy vázlatos elképzelésem. Tudtam, hogy egy kemény, egyenes vágásvonalat szeretnék ötvözni egy hullámos textúrával, amely előremutató, ugyanakkor nem lépi át az avantgárd határát és a divat jegyeit egyértelműen magán hordozza. Katalin a harmadik divattervező volt, akivel tárgyaltam a terveimről, s noha ő volt a legfiatalabb és a legkevesbé ismert, mégis ő volt az, akivel öt perc után kialakult a közös nevező. Ráadásul nemcsak rajzolni tudott, mint sok más divattervező, hanem hamar el is készítette a ruhát.

A frizuráról a későbbiekben Szemerédi Zsuzsával konzultáltam, aki nemcsak objektíven ítélte meg az elképzeléseimet, hanem – minthogy igazi művész – a művészi

szemléletének hála segített letisztítani a terveket. A végső verzió nagyjából két héttel a verseny előtt alakult ki.

Természetesen, a sminkes megtalálása is része volt a felkészülésnek, hisz ebben a kategóriában óriási szerep jut az összehatásnak. A tökéletes sminket és a gyönyörű testfestést Sipos Zitának köszönhetem, aki a szívén viselte a munkámat.

A sikerhez persze a modellem, Papp Kata is nagyban hozzájárult, hiszen a végeredményt a zsűri nemcsak a tükör előtt vette szemügyre, ahol a frizuráé volt a nagyobb szerep, hanem a kifutón is, ahol Katának igazi modellhez híven végig kellett lejtetnie, s bemutatni, „eladni” az összehatást. Kata a természetes, hosszú barna haját áldozta fel értem Chicagóban.

Mindannyiuknak hálával tartozom, hisz a sok fontos részlet, így egymást erősítve vált egészszé és segített hozzá a világbajnoki címhez.

A leginkább mely kategóriákban szeret versenyezni?

Csapatban eddig „férfi technikai” illetve „férfi fashion” számokban képviseltem hazánkat. Egyéniben pedig „full fashion” kategóriában.

Bevallom, az én szívemhez közelebb áll a divatszámok világa, ahol a precíz technikai kivitelezés mellett teret kap a fantázia, a kreativitás és a szín helyes megválasztása és elhelyezése.

Ugyanakkor a sokéves rutint és kitartást igénylő technikai szám is óriási kihívást jelent, ezért a csapatmunkára is hasonlóan nagy elánal készültem.

A csapatszámra könnyebb volt felkészülni?

Nem, de a felkészülés kétség kívül más jelentett. A technikai számoknál a frizura geometrikus formákból áll, a feladat viszonylag jól körülhatárolható, a feladat nehézsége sokkal inkább a technikák tökéletesítésében teljesedik ki. Itt a precíz vágást, a pontos főnözést és a fésüléstechnikákat díjazták; egy milliméteres eltérésen több helyezés múlhat.

Erre a számra szorgalommal, sok-sok gyakorlással kell készülni, ami számomra szintén nagyon fontos. Hogy mást ne mondjak, azért is indulok mindig férfi csapat számokban, mert a női csapat számokban

Szakmai eredmények

2003.

OMC Kelet-Európai Zóna Kupa, Moszkva Fashion kategóriában 13. helyezés.

2004.

HairWorld 2004 Milan – Fodrász Világbajnokság, Milánó Férfi fashion kategóriákban versenyzett, az országok közti csapatversenyben 7. helyezést ért el.

2005. március

Kézműves Kupa, Miskolc Szalon stílus hosszabb hajon: I. helyezés, divatos hajvágás: I. helyezés, összetett: I. helyezés.

Országos Fodrász-Kozmetikus Bajnokság, Budapest Férfi fashion kategória: I. helyezés, összetett: I. helyezés.

2005. november

Nemzetközi Fodrászverseny, Novi Sad Férfi fashion kategóriában összetett I. helyezés.

2006. január

Magyar Fodrász és Kozmetikus Bajnokság, Szeged Összetettben I. helyezést ért el.

2006.

HairWorld 2006 Moscow – Fodrász Világbajnokság, Moszkva Férfi fashion kategóriákban versenyzett, az országok közötti csapatversenyben 7. helyezést ért el.

2007. február

Békéscsabai Országos Fodrászverseny, zsűri fashion és konty kategóriákban.

2007. április 13-15.

VIII. Hair&Beauty Festival, Magyar Fodrász és Kozmetikus Nyílt Bajnokság és „Ifj. Rónai László Emlékverseny”, Pécs. Klasszikus, fashion és full fashion kategóriákban I. helyezés – kvalifikálta magát a HairWorld 2008 Chicago, Fodrász Világbajnokságra.

2007. augusztus 19-20.

OMC Nemzetközi Zsűri Szeminárium, Darmstadt, Németország.

2008. március 1-3.

HairWorld 2008 Chicago – Fodrász Világbajnokság, Chicago. OMC World Champion - női full fashion kategóriában 1. helyezést ért el, így Magyarország első fodrász világbajnoka lett. Az országok közötti csapatversenyben, férfi technikai kategóriában 5. helyezést ért el.

nincs vágás, nekem pedig fontos, hogy vágthassak.

Az idei VB-n a férfi csapat - Cseh István, Csonka Tamás, Kovács Attila és jómagam – eddigi legjobb eredményét érte el: az 5. helyezést.

Az Ön számára mit jelent a versenyzés?

A szakmai munka legnehezebb, de a legtöbb fejlődést hozó része. A versenyeken technikailag a végletekig el kell menni: az, hogy az ember a legjobbakkal mérje össze magát, próbára teszi a formaérzékét, a színérzékét, s szinte kötelezi, hogy a különböző technikákat tökélyre fejlessze, sőt, hogy időről időre újakat találjon ki.

Ön szerint mi a siker titka?

Szerintem a tehetség isten ajándéka. Ahhoz azonban, hogy ezt a tehetséget kihasználjuk, nagyon komoly szorgalom és kitartás kell. Engem például az első fél év után eltanácsoltak a fodrász szakmától, mert nehezemre esett követni a mesterem által diktált irányvonalat. Idő kellett ahhoz, hogy megtaláljam a „saját kezem”, de megtaláltam.

Másrészt, az én chicagói sikerem bizonyítja, hogy nem feltétel a jó eredményekhez a jó lobby és a szponzoráció, de talán versenyző kollégáim nevében mondhatom – ismerve a magyarok nemzetközi szintű szakértelmét –, hogy sokszor az anyagi és a diplomáciai támogatás hiánya jelenti azt a vékony határvonalat, amely elválaszthatja a magyar fodrászokat a világbajnoki sikerektől.

Az első néhány helyezés között ugyanis frizura szempontjából sokszor nagyon kicsi különbség van. Más országokra jellemző a versenyzők teljes körű támogatása, sajnos Magyarországon ez nem létezik. Ismerve a körülményeket, a befektetett munkát, időt, pénzt és mindenekelőtt a szaktudást, én minden versenyző kollégámat példaképnek tekintem.

Mit üzen azoknak, akik kacérkodnak a fodrász szakmával?

Azt üzenem, hogy ne legyenek fodrászok, csak akkor, ha úgy érzik, ez a legjobb dolog a világon!